

РЕШЕНИЕ

№ 3638

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1264** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 27, ал. 3, 5 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, във вр. с чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] - в несъстоятелност, с ЕИК:[ЕИК] със синдик В. М., [улица], ет. 4, ап. 8, срещу АУПДВ № 01-6400/66#3 от 10.12.2021 година на Зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с който е установено публично държавно вземане в размер на 1498.49 лв. (хиляда четиристотин деветдесет и осем лева и четиридесет и девет стотинки), представляващ 75 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2013 и 2014 на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", по подаване на заявление за подпомагане с УИН: 22/150413/50841.

С жалбата се излагат доводи, за това че оспорения АУПДВ е неправилен и незаконосъобразен и се иска отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] със синдик В. М., редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът ЗАМ. ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДФ "ЗЕМЕДЕЛИЕ", редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Бенефициентът [фирма] с УРН 594846 е поел многогодишен ангажимент по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" с подаване на заявление за подпомагане с УИН: 22/150413/50841. При извършването на административни проверки на основание чл. 37, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители е установено, че за кампания 2015, кандидатът не е подал заявление за подпомагане с декларирана мярка 212, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 - "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. АО счита, че с неподаването на заявление за подпомагане с декларирана мярка 212 за кампания 2015 са нарушени изискванията на чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., според които кандидатите за подпомагане са длъжни да подават заявление за подпомагане с декларираните площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и да извършват земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане. Правните последици на установените неспазвания на изискванията по мярка 212, уредени в чл. 14, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., довели до това, че кандидатът [фирма] се изключва от подпомагане по мярка 212 и следва да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях, в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мярката.

До момента по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" изплатените суми по години били както следва:

- Първа година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/150413/50841 за кампания 2013, изплатена сума 735.71 лв.;

- Втора година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/220514/55179 за кампания 2014, изплатена сума 1262.27 лв.;

Общата изплатена сума по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по мярката през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 1997.98 лв.

В съответствие с чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., бенефициентът следва да възстанови 1498.49 лв., което представлява 75 % от получената субсидия по мярката, тъй като е прекратил участието си по мярка 212 след втората година от поетия ангажимент.

С писмо с изх. № 01-6400/66 от 09.07.2019 г., ДФ „Земеделие“ - РА е уведомил кандидата за откриване на административно производство по издаване на АУПДВ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена

му е възможност да предостави допълнителна информация - становище или възражение по гореизложените факти, в съответствие с чл. 34, ал. 3 от АПК или да възстанови доброволно сумата, за която е извършено недължимо плащане, в случай че приеме фактическите констатации за основателни.

В указания в писмото срок в ДФЗ - РА не е постъпила допълнителна информация, нито е възстановена доброволно сумата на недължимото плащане.

Във връзка с горното, на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във връзка с чл. 166 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс, и чл. 20а, ал. 6 и ал. 5 предложение първо във връзка с ал. 2 и ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, жалбоподателят е изключен от подпомагане и е издаден на "Земеделско стопанство Напредък" с ЕГН/ЕИК:[ЕИК] и адрес:[жк], [улица], [населено място], обл. С., акт за установяване на публично държавно вземане в размер на 1498.49 лв. (хиляда четиристотин деветдесет и осем лева и четиридесет и девет стотинки), представляващ 75 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2013,2014 на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът приема, че подадената срещу АУПДВ жалба е допустима като подадена в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При издаването на обжалвания акт е спазена предписаната от закона писмена форма, включително са изложени мотиви, съдържащи фактическо описание и правни изводи на органа. Не се установяват съществени нарушения на административно-процесуалните правила при издаване на акта.

Съдът намира, че обжалваният АУПДВ е постановен при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал.1 от ДОПК държавните и общинските вземания са публични и частни. По силата на чл. 162, ал.2, т.8 и т.9 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз; както и лихвите за тези вземания. Нормата на чл.165 от ДОПК предвижда, че събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго.

В случая е налице акт, с който е изключен от подпомагане жалбоподателят по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" и на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008

г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във връзка с чл. 166 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс, и чл. 20а, ал. 6 и ал. 5 предложение първо във връзка с ал. 2 и ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, жалбоподателят е изключен от подпомагане и е издаден на "Земеделско стопанство Напредък" с ЕГН/ЕИК:[ЕИК] и адрес:[жкк], [улица], [населено място], обл. С., акт за установяване на публично държавно вземане в размер на 1498.49 лв. (хиляда четиристотин деветдесет и осем лева и четиридесет и девет стотинки), представляващ 75 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2013,2014 на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

ДФ „Земеделие” е създаден със Закон за подпомагане на земеделските производители и изпълнява функциите на Разплащателна агенция за Република България. Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и Устройствения правилник на ДФ „Земеделие”, фондът е самостоятелно юридическо лице. Държавен фонд "Земеделие" изпълнява функциите на Разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация (чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП). Акредитацията, която според § 1, т. 15 от Допълнителни разпоредби на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз". ДФ „Земеделие” е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Република България на основание Заповед № РД-09-835 от 20.12.2007г. (обнародвана, в ДВ, бр.2 от 08.01.2008г.) и Заповед № РД 09-863/25.11.2008г. на Министъра на земеделието и горите (обнародвана, в ДВ, бр.108 от 19.12.2008г.) и съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на РА. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” е изпълнителен директор на разплащателната агенция. Съгласно чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Изпълнителният директор на Разплащателната агенция организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция и я представлява. Съгласно ал. 3 на чл. 20а, Изпълнителният директор може да делегира със заповед част от предоставените му от управителния съвет правомощия за вземане на решения и/или сключване на договори за финансово подпомагане и административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда.

Оспореният акт е издаден от заместник-изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", действащ при спазване на материалните предели на правомощията си, в рамките на предоставената му от изпълнителния директор със Заповед № ОЗ-РД/2891 от 23.07.2019 г. представителна власт, представена. Изпълнителният директор, в съответствие с чл. 20а, ал.4 от ЗПЗП и чл. 11 от Устройствения правилник на ДФ "Земеделие", е делегирал правомощието за издаване и подписване на актове за установяване на публично държавно вземане на своя заместник-изпълнителен директор.

От изложеното обосновано може да се приеме, че обжалваният административен акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност.

Относно чл. 146, ал.2 - „неспазване на установената форма“:

При издаването на административния акт е спазена установената от закона форма, не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон. Оспорвания акт съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Конкретно изложените мотиви предоставят възможност за извършване на проверка за приложението на материалния закон въз основа на фактите, сметени за относими от административния орган. Правото на участие на заинтересованото лице е осигурено чрез надлежното му уведомяване за служебното инициране на производство за издаване на административен акт по чл.26 от АПК, като в уведомителното писмо подробно са изложени фактическите и правни основания въз основа на които ще се определи публичното държавно вземане, предоставена е и възможност за представяне на писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане, които са подробно обсъдени от административния орган.

Относно чл. 146, ал. 3 - „съществено нарушение на административно производствени правила“:

Обжалваният акт е издаден в съответствие с материалния закон и административнопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от ЗПЗП, Разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събиране на недължимо платени и надплатени суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Според ал. 5 на същия член, вземанията на Разплащателната агенция, които възникват въз основа на административен договор или административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК. Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, публични са вземанията за недължимо платените и надплатени суми, както и за неправомерно получените или неправомерно усвоените средства по проекти, финансирани от предприєдинителните финансови инструменти, оперативните програми, Структурните фондове и Кохезионния фонд на ЕС, европейските земеделски фондове и Европейския фонд за рибарството, Инструмента Ш. и Преходния финансов инструмент, включително от свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. По силата на чл. 166, ал.2 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

Относно чл. 146, ал.4 и 5 :

Относно приложимите материален и процесуален закони към датата на издаване на акта, същия е издаден на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., издадена от министъра на земеделието и продоволствието, която определя правилата, т. е. условията и реда, за прилагане на мярка "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планински райони" и мярка "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (ПРСР 2007 - 2013 г.),

съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Жалбоподателят е следвало да подаде заявление за подпомагане и за третата година, в случая- за кампания 2015 година, с декларирана мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", но не е сторил това. В случая, това условие не е изпълнено от ползвателя на финансовата помощ, същият не е подал заявление за подпомагане с декларирана мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008г., за кампания 2015 година /третата година от поетия петгодишен ангажимент/. С това е нарушил изискванията на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от същата Наредба № 11 от 03.04.2008г. на МЗП, съгласно които, кандидатите за подпомагане са длъжни да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и да извършват земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район, за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане. Нещо повече не са налице основанията по чл. 15, ал. 1, във вр. с § 1, т. 3 от ДР на Наредба № 11 от 03.04.2008г., за да не се приложи по отношение на жалбоподателя разпоредбата на чл. 14, ал. 1, т. 2 от същата Наредба. Нормата на цитирания чл. 15, ал. 1 регламентира, че разпоредбите на чл. 14 не се прилагат, ангажиментът се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин помощ в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства, а § 1, т. 3 от ДР на Наредбата, дава дефинициите за "форсмажорни или изключителни обстоятелства".

Според тази разпоредба, "Форсмажорни или изключителни обстоятелства" са: а) смърт на бенефициента; б) дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициента; в) експроприация на голяма част от стопанството, ако това не е могло да бъде предвидено в деня, в който е поет ангажиментът; г) сериозно природно бедствие, което силно засяга земята на стопанството. Такива обстоятелства обаче не са представени. Относно материална законосъобразност и съответствие на закона не се установява и нарушение на принципа за съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК. Ползвателят на помощта е бил надлежно запознат с последиците от неизпълнение на поетия ангажимент, което обстоятелство е надлежно удостоверено. Действително отговорността се явява неоправдано тежка, но същата е предвидена нормативно в действащ подзаконов нормативен акт, който земеделският стопанин се е задължил да спазва. При това положение, от страна на заместник-директора на ДФ "Земеделие", правилно и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, е постановен оспорения в настоящото производство АУПДВ, с който, жалбоподателя е изключен от подпомагане по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от ПРСР 2007 - 2013 и на същата е издаден акт за установяване на публично държавно вземане. Следователно обжалвания Акт за установяване на публично държавно вземане, издаден от заместник-директора на ДФ "Земеделие", е

законосъобразен, издаден в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същият е съобразен и с целта на закона, т. е. по отношение на същия не е налице, което и да е отменително основание по чл. 146 от АПК, поради което и жалбата на [фирма] се явява неоснователна и недоказана и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Жалбоподателят [фирма] е подал заявление за кандидатстване по мярка 212 през 2013 г., като е бил одобрен за подпомагане и с това е поел 5-годишен ангажимент за периода 2013-2018 г. Условието и редът за прилагане на мярка 211 от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., финансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони - "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планински райони", са уредени в Наредба № 11 от 03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. Съгласно наредбата, всяка година до приключване на ангажимента жалбоподателя се е задължил да подава отделно заявление за подпомагане. Няма спор, че такива заявления за подпомагане са били подавани от [фирма] до 2014 г. вкл., т.е. за първите две години от поемане на ангажимента - за кампания 2013 и за кампания 2014, като за кампания 2015 г. същият не е подал заявление за подпомагане, съгласно чл.4, ал.1, т.3 от наредбата. Съгласно чл.14 от наредбата, земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мерките.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04 2008 г., земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони част от тях, в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мярката.

До момента по мярка мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони"⁴, изплатените суми по години са:

Първа година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/150413/50841 за кампания 2013, изплатена сума 735.71 лева;

Втора година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/220514/55179 за кампания 2014, изплатена сума 1262.27 лева.

В съответствие с чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., кандидата следва да възстанови 1498.49 лева, което представлява 75 % от получената субсидия по мярката, тъй като е прекратил участието си в мярка 212 след втората година от поетия ангажимент.

Съгласно чл. 14. ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г. ДФ „Земеделие“ е стартирал административно производство по издаване на АУПДВ с изпратено до кандидата писмо с изх. № 01-6400/66 от 09.07.2019 г., в което са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаването му. Със същото писмо на земеделския стопанин е дадена възможност да предостави допълнителна информация или да възстанови дължимата сума. Същият не е представил възражение срещу откритото производство.

С оспорения АУПДВ и в съответствие с приложимите разпоредби на наредбата, жалбоподателят е изключен от подпомагане, поради неспазване на поетия ангажимент и му е наложена санкция, която сума следва да възстанови на ДФ „Земеделие“ - Разплащателна агенция. Така издаденият акт е изцяло съобразен с материалния закон и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и с оглед направеното искане от процесуалния представител на ответника, на последния следва да се присъдят направените по делото разноски. Доколкото обаче процесуалният представител на ответника не се е явява в отрито съдебно заседание, а само е представил кратко писмено становище, следва да се присъдят разноски в минимален размер от 50 лева по чл. 25а, ал. 3 от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 143, ал. 4 и чл. 144 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] - в несъстоятелност, с ЕИК:[ЕИК] със синдик В. М., [улица], ет. 4, ал. 8, срещу АУПДВ № 01-6400/66#3 от 10.12.2021 година на Зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с който е установено публично държавно вземане в размер на 1498.49 лв. (хиляда четиристотин деветдесет и осем лева и четиридесет и девет стотинки), представляващ 75 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2013 и 2014 на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", по подаване на заявление за подпомагане с УИН: 22/150413/50841.

ОСЪЖДА [фирма] - в несъстоятелност, с ЕИК:[ЕИК] със синдик В. М., да заплати в полза на "Държавен фонд "Земеделие" разноски в размер на 50, 00 лв. (петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

